

Είχαμε πη σ' ένα από τα προηγούμενα σημειώματα, πώς η συμμετοχή σας στο έργο της Βασιλείας του Θεού μπορεί να είναι και μεγάλη και σημαντική. Νομίζω πώς είναι σήμερα καίρος να τό εξετάσουμε πιο πολύ τό ζήτημα αυτό.

Πρώτα-πρώτα, λέγοντας εργασία για τή Βασιλεία του Θεού, δέν πρέπει να νομίσουμε πώς πρόκειται για κάποια προσπάθεια, πού θα μάς κάμη απόκοσμους και άσκητικούς. Μιά τέτοια αντίληψη θα ήταν όλοτελα λανθασμένη και για άλλους πολλούς λόγους, αλλά για τόν ένα και σπουδαιότερο: Είπαμε, ότι έμεις θα έχουμε ως πρότυπό μας τόν Κύριο. "Ε, ο Κύριός μας δέν ήταν ούτε απόκοσμος ούτε άσκητικός. "Ισα-ίσα μάς θέλει μέσα στην κοινωνία, τόσο μάλιστα στενά δεμένους μαζί της, ώστε να μοιάζουμε με τό προζύμι μέσα στόν υπόλοιπο ζυμάρι. Μπορεί κανείς να ξεχωρήσει τό μικρό προζύμι άπ' τό υπόλοιπο ζυμάρι; "Ε, άλλο τόσο πρέπει και μπορεί να ξεχωρίζουν οι άνθρωποι της Βασιλείας του Θεού Ουρανών άπ' τήν υπόλοιπη κοινωνία.

Τότε ποιά θα είναι η δουλειά μας για τή Βασιλεία του Θεού; Νομίζω, πώς αυτά πού έχουμε σημειώσει μέχρι τώρα, μπορούν να μάς καθοδηγήσουν παρακάτω. Τι έχουμε πη; Είπαμε πώς θα εργασθούμε για τή να επικρατήσει τό θέλημα του Θεού, να βασιλεύσει δηλαδή ο Θεός, μέσα στην ψυχή μας και στην ψυχή των άλλων ανθρώπων. Αύτή η μεγάλη και σπουδαία εργασία απαιτεί να είμαστε σε άδιάκοπη και στενή επαφή με τήν υπόλοιπη κοινωνία, ενώ θα εργαζόμαστε συνεχώς για τήν καλύτερη και τήν βελτίωση του έαυτού μας. Χωρίς αυτό η επαφή μας με τήν κοινωνία, αντί να της προξενεί ωφέλεια, θα προκαλή βλάβη.

"Ας πάρουμε ως παράδειγμα τή δουλειά πού μπορούμε να κάνουμε στό σχολείο μας. Πώς μπορούμε να εργασθούμε για τή Βασιλεία του Θεού στό σχολείο μας; Θα κυττάσουμε γύρω μας, φιά να ίδουμε τί θα μπορούσε να γίνει και δέν γίνεται. Ποιά άπ' τίς έντολές του Θεού παραβιάζεται περισσότερο. Τι γίνεται με τίς δύο βασικές έντολές έντολές της Βασιλείας του Θεού. Αμέσως θ' αρχίσουμε τή δουλειά μας, προσπαθώντας να πάρουμε μαζί μας και άλλα παιδιά. "Αν μερικοί άπ' τούς συμμαθητές μας πηγαίνουν στό Κατηχητικό, θ' αρχίσουμε άπ' εκεί, ζητώντας τή βοήθειά τους. "Ας υποθέσουμε πώς παρατηρήσαμε, ότι πην έλευθερη ώρα στό σχολείο τά περισσότερα παιδιά τήν περνούν λέγοντας βρώμικες ιστορίες και βωμολοχίες. Τι θα κάνουμε; "Ας συμβουλευθούμε και τ' άλλα παιδιά του Κατηχητικού, η, αν δέν υπάρχουν τέτοια, μερικά άπ' τά καλύτερα παιδιά κι' άς λάβουμε τήν πρωτοβουλία τήν ώρα εκείνη να τήν περνούμε όλοι μαζί, παίζοντας τίμια και καλά ένα ώραίο παιγνίδι στό υπαίθρο η στην τάξη. Μπορούμε επίσης να τήν περάσουμε τραγουδώντας ώραία τραγούδια η λέγοντας έλκυστικές και ωφέλιμες ιστορίες. Στην προσπάθειά μας αύτή βλέπουμε, πώς μερικά άπ' τά παιδιά δείχνουν περισσότερο άνδιαφέρον και είναι πιο έπιδεκτικά. Αύτά τά ξεχωρίζουμε στό μυαλό μας και η προσπαθούμε με τακτικώτερη συναστροφή η αναπτύζουμε πιο στενό σύνδεσμο μαζί τους. Στίς ιδιαίτερές μας συνομιλίες, τούς μιλάμε περισσότερο γύρω άπ' τόν κόθο μας για μία καλύτερη κοινωνία, για ένα πιο εύτυχισμένο μέλλον. Τούς λέμε πόσο έχουμε ωφεληθί διαβάζοντας καλά βιβλία και περιοδικά, πόσο καλό μάς έκαμε τό Κατηχητικό Σχολείο, πόσο μάς βοηθει η καλή συναστροφή και τά όμοια. Κατόπιν, τούς παρακινούμε να δοκιμάσουν κι' αυτοί, τούς καθοδηγούμε παρακαλούμε γενικά πώς να εργασθουν για τή δική τους βελτίωση. "Ετσι, σιγά-σιγά, σχηματίζεται μέσα στην τάξη μας και, λίγο-λίγο, μέσα στό σχολείο μας τό προζύμι της Βασιλείας του Θεού, πού μπορεί να κάμη πολλά και ώραία πράγματα. "Αλλά γι' αυτά στό έπόμενο.

Ο πατήρ Ιερώνυμος